SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 28. februarja 2008 *

V zadevi C-263/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) z odločbo z dne 30. marca 2006, ki je prispela na Sodišče 16. junija 2006, v postopku

Carboni e derivati Srl

proti

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, E. Juhász, J. Malenovský in T. von Danwitz (poročevalec), sodniki,

* Jezik postopka: italijanščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z G. Albenzio, avvocato dello Stato,

– za Komisijo Evropskih skupnosti E. Righini in J. Hottiaux, zastopnici,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. septembra 2007

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1 Odločbe Komisije 67/94/ESPJ z dne 12. januarja 1994 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz surovega železa, pridobljenega iz hematita, s poreklom iz Brazilije, Poljske, Rusije in Ukrajine v Skupnost (UL L 12, str. 5), v povezavi s členi od 29 do 31 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: Carinski zakonik Skupnosti).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka med Carboni e derivati Srl (v nadaljevanju: Carboni) ter Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministrstvo za gospodarstvo in finance, v nadaljevanju: Ministero) in Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (v nadaljevanju: RAS) glede določanja carinske vrednosti pošiljke surovega železa, pridobljenega iz hematita, s poreklom iz Rusije, ki je bila uvožena v Evropsko skupnost, za uporabo spremenljive protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94.

Pravni okvir

Temeljna protidampinška ureditev in posebna protidampinška ureditev

3 V Odločbi Komisije 2424/88/ESPJ z dne 29. julija 1988 o zaščiti proti dampinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti za premog in jeklo (UL L 209, str. 18, v nadaljevanju: osnovna odločba), je v členih 1, 2 in 13 določeno:

„Prvi člen

Področje uporabe

Ta odločba vzpostavlja določbe o zaščiti proti dampinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 2

Damping

A. NAČELO

1. Protidampinška dajatev se lahko nanaša na vsak izdelek, ki je predmet dampinga, kadar njegova sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Za izdelek se šteje, da je predmet dampinga, kadar je njegova izvozna cena v Skupnost nižja od normalne cene podobnega izdelka.

[…]

Člen 13

Splošne določbe na področju dajatev

[…]

2. Ti ukrepi opredelijo zlasti znesek in vrsto uvedene dajatve, zadevni izdelek, državo porekla ali izvoza, ime izdelovalca, če je to možno, in razloge, na katerih temeljijo.

3. Znesek teh začasno ocenjenih ali dokončno določenih dajatev ne preseže stopnje dampinga ali zneska subvencije; biti bi moral nižji, če ta nižja dajatev zadostuje za pokritje škode.

[…]“

4 Komisija Evropskih skupnosti je 12. januarja 1994 sprejela Odločbo št. 67/94 na podlagi člena 11 osnovne odločbe, v katerem je med drugim določena možnost uvedbe začasnih protidampinških dajatev. Besedilo štiriinšestdesete, petinšestdesete, šestinšestdesete in sedeminšestdesete uvodne izjave Odločbe št. 67/94 je:

„64. Komisija je izračunala raven cene, pri kateri ta uvoz ne povzroča več znatne škode industriji Skupnosti. […]

65. Komisija meni, da ukrep ne bo prispeval samo k ponovni vzpostavitvi lojalne konkurence na trgu surovega železa, pridobljenega iz hematita, temveč bi moral hkrati izvoznim državam omogočiti, da si zagotovijo višji izkupiček od izvoza zadevnega blaga.

66. Komisija meni, da je uvedba najnižje uvozne cene za dosego teh ciljev v tem posebnem primeru primernejša od kateregakoli drugega ukrepa.

67. Komisija je ugotovila, da začasna protidampinška dajatev – ker je najnižja uvozna cena, ki se obravnava kot nujna za odpravo škodljivih učinkov dampinga, v vsakem primeru nižja od normalne vrednosti, določene za zadevne družbe, – predvidena v členu 13(3) Odločbe št. [2424/88], ni višja od določenih stopenj dampinga."

5 V členu 1 Odločbe št. 67/94 je določeno:

„1. Uvede se začasna protidampinška dajatev na uvoz surovega železa, pridobljenega iz hematita, ki se uvršča pod oznako KN 7201 10 19, s poreklom iz Brazilije, Poljske, Rusije in Ukrajine.

2. Znesek dajatve je razlika med ceno v višini 149 ECU na tono (cif brez plačane dajatve) in prijavljeno carinsko vrednostjo v vseh primerih, v katerih je prijavljena carinska vrednost nižja od najnižje uvozne cene.

3. Uporabijo se veljavne določbe o carinskih dajatvah.

[…]"

6 Začasno protidampinško dajatev, uvedeno z Odločbo št. 67/94, je potrdila Odločba Komisije št. 1751/94/ESPJ z dne 15. julija 1994 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz surovega železa, pridobljenega iz hematita, s poreklom iz Brazilije, Poljske, Rusije in Ukrajine v Skupnost (UL L 182, str. 37). V njenem členu 1(2) je določeno:

„Znesek [navedene] dajatve je razlika med ceno v višini 149 ECU na tono in priznano carinsko vrednostjo (prosto na meji Skupnosti) v vseh primerih, v katerih je ta vrednost nižja od zgornje cene."

Carinski zakonik Skupnosti in njegove izvedbene določbe

7 V členih od 28 do 31 Carinskega zakonika Skupnosti je določeno:

„*Člen 28*

Določbe tega poglavja določajo carinsko vrednost za uporabo carinske tarife Evropskih skupnosti in drugih ukrepov, kot so tarifni, določenih s posebnimi določbami Skupnosti na področju blagovne menjave.

Člen 29

1. Carinska vrednost uvoženega blaga je njegova transakcijska vrednost, to pomeni cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali ki jo je treba plačati, po potrebi po uskladitvi, opravljeni v skladu s členoma 32 in 33, če:

[…]

d) kupec in prodajalec nista povezana ali, v primeru, da sta povezana, če je transakcija vrednost v skladu z odstavkom 2 sprejemljiva za carinske namene.

2. a) Pri ugotavljanju, ali je transakcijska vrednost sprejemljiva za izvajanje odstavka 1, dejstvo, da sta kupec in prodajalec povezana, samo po sebi še ne predstavlja zadostnega razloga, da bi se transakcijska vrednost štela za nesprejemljivo. Če je potrebno, se preverijo okoliščine, ki spremljajo prodajo, in sprejme transakcijska vrednost, če povezanost ni vplivala na ceno. Če imajo carinski organi na podlagi informacij, ki jih je zagotovil deklarant ali so jih pridobili iz drugih virov, razlog za domnevo, da je povezanost vplivala na ceno, deklaranta seznanijo z njihovimi razlogi in mu dajo zadostno možnost za odgovor. Na zahtevo deklaranta je treba razloge sporočiti pisno.

[…]

Člen 30

1. Če carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo člena 29, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a), (b), (c) in (d) odstavka 2 […]

2. Carinske vrednosti, določene z uporabo tega člena, so naslednje:

a) transakcijska vrednost enakega blaga […]

b) transakcijska vrednost podobnega blaga […]

c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini proda v Skupnosti osebam, ki niso povezane s prodajalci;

d) izračunana vrednost […]

Člen 31

1. Če carinske vrednosti uvoženega blaga ni mogoče določiti z uporabo členov 29 in 30, se ta na podlagi razpoložljivih podatkov v Skupnosti določi z ustreznimi metodami, ki so skladne z načeli in splošnimi določbami:

– sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini,

– člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini,

– z določbami tega poglavja.

2. Carinska vrednost, določena z uporabo odstavka 1, ne temelji na:

[…]

b) sistemu, po katerem se za carinske namene upošteva višja od dveh možnih vrednosti;

[…]

g) poljubnih ali fiktivnih vrednostih.“

8 Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL L 253, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba) vsebuje Prilogo 23, z naslovom „Pojasnjevalne opombe o carinski vrednosti“. V točki 2 opomb k tej prilogi glede člena 31(1) Carinskega zakonika Skupnosti je določeno:

„Metode vrednotenja, ki se uporabljajo na podlagi člena 31(1) [tega zakonika], morajo biti tiste, ki so določene v [njegovih] členih 29 in 30(2), vendar bi bila razumna prožnost pri uporabi teh metod v skladu s cilji in določbami člena 31(1).“

9 S to uredbo je Komisija določila izvedbene določbe Carinskega zakonika Skupnosti. Zlasti člen 147(1) navedene uredbe, ki je veljal junija 1994, torej ob uvozu pošiljke surovega železa, pridobljenega iz hematita, s poreklom iz Rusije, glede katerega pred nacionalnim sodiščem poteka postopek v glavni stvari, je določal:

„Za izvajanje člena 29 zakonika se dejstvo, da je blago, ki je predmet prodaje in prijavljeno za sprostitev v prosti promet, šteje za zadosten podatek, da je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti. To velja tudi pri zaporednih prodajah pred vrednotenjem, pri čemer se lahko ob upoštevanju določb členov 178 do 181 vsaka cena, ki se doseže pri teh prodajah, upošteva kot osnova za vrednotenje."

10 Členi od 178 do 181 izvedbene uredbe se nanašajo na deklaracijo podatkov in predložitev dokumentov o carinski vrednosti. Z Uredbo Komisije (ES) št. 3254/94 z dne 19. decembra 1994 o spremembi Uredbe št. 2454/93 (UL L 346, str. 1) je bil k izvedbeni uredbi dodan člen 181a, v katerem je določeno:

„1. Carinskim organom ni treba določati carinske vrednosti uvoznega blaga na osnovi metode transakcijske vrednosti, če v skladu s postopkom iz odstavka 2 niso prepričani, na podlagi upravičenega dvoma, da prijavljena vrednost predstavlja celoten znesek, plačan ali ki se plača, kakor je navedeno v členu 29 [Carinskega] zakonika [Skupnosti].

2. Kadar so carinski organi v dvomih, kakor je opisano v odstavku 1, lahko zaprosijo za dodatne informacije v skladu s členom 178(4). Če se ti dvomi nadaljujejo, morajo carinski organi pred končno odločitvijo obvestiti zadevno osebo, pisno, če se zahteva, o razlogih za te dvome in ji primerno omogočiti, da odgovori. Končna odločitev in razlogi zanjo se zadevni osebi sporočijo v pisni obliki."

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

11 Maja 1994 je družba Carboni od družbe Commercio Materie Prime CMP SpA (v nadaljevanju: CMP), ki ima sedež v Italiji, prejela pošiljko surovega železa, pridobljenega iz hematita, z ruskim poreklom, ki ga je CMP prejela od družbe OME-DTECH Electronics LTD (v nadaljevanju: OME-DTECH), ki ima sedež v Limassolu (Ciper). Meseca junija 1994 je carinski zastopnik družbe Carboni, družba SPA-MAT Srl, v imenu družbe Carboni pri carini v Molfetti (Italija) vložil deklaracijo o uvozu te pošiljke, katere prijavljena vrednost je bila 151 ECU na tono in ki je bila v tem pristanišču ocarinjena po plačilu carinskih dajatev, ki so bile plačane 14. junija 1994.

12 Z obvestilom o izterjavi z dne 16. julija 1994 so carinski organi prek družbe SPA-MAT Srl obvestili družbo Carboni, da je v skladu z Odločbo št. 67/94 dolgovani znesek treba povišati za protidampinško dajatev, ki je enaka razliki med ceno 149 ECU na tono in carinsko vrednostjo, za katero so ti organi menili, da ni resnična.

13 Družba Carboni je zagotovila zavarovanje za plačilo zneska, ki ga je na podlagi protidampinške dajatve zahteval porok, združenje RAS, vendar je zoper Ministero in združenje RAS vložila tožbo pri Tribunale di Bari (sodišče v Bariju) ter z njo izpodbijala utemeljenost ugovora zoper protidampinško dajatev in zato nujnost položitve zavarovanja.

14 Družba Carboni je zlasti trdila, da je bila cena 151 ECU na tono, navedena v računu, ki ga je izdala družba CMP, višja od najnižje uvozne cene (149 ECU na tono), tako da protidampinška dajatev ne bi smela biti naložena.

15 Ministero je menilo, da je bilo uvozni deklaraciji priloženo neveljavno potrdilo o poreklu blaga in da cena, *pro forma* navedena na računu družbe CMP, ni bila verodostojna. Glede tega je pojasnilo, da je bila na računu o predhodni prodaji, ki ga je izdala družba OME DTECH, navedena prodajna cena družbi CMP v višini 130,983 ECU na tono, kar je izkazovalo negativno razliko v razmerju do najnižje uvozne cene, določene z Odločbo št. 67/94.

16 Tožbo družbe Carboni je Tribunale di Bari zavrnilo s sodbo z dne 30. septembra 2000 med drugim zato, ker je bilo treba evropski trg z naložitvijo protidampinških dajatev zaščititi ob vstopu v Evropsko skupnost, torej ko je subjekt Skupnosti blago prejel prvič.

17 Družba Carboni je proti tej sodbi vložila pritožbo pri Corte d'apello di Bari (pritožbeno sodišče v Bariju), to pa jo je zavrnilo kot neutemeljeno. Po mnenju tega sodišča izraz „sprostitev v prosti promet" v smislu člena 201 Carinskega zakonika Skupnosti pomeni vnos blaga na trg Skupnosti, kar pomeni, da je treba upoštevati komercialno fazo, v kateri subjekt Skupnosti prvič prejme blago. Sicer bi bilo mogoče protidampinško ureditev zlahka obiti.

18 Zoper to sodbo je družba Carboni vložila pritožbo pri Corte Suprema di Cassazione (kasacijsko sodišče). V njej je družba Carboni med drugim na eni strani zatrjevala, da do sprostitve v prosti promet pride šele ob vstopu blaga na carinsko območje Skupnosti, ne pa, ko ga prejme subjekt Skupnosti v državi, ki ni članica Skupnosti. Naloga protidampinške dajatve naj namreč ne bi bila kaznovanje države proizvajalke s tem, da bi dajatev preprečila izvoz po določeni ceni, temveč izogniti se temu, da bi blago, ki se prodaja z izgubo, vstopilo na trg Skupnosti, s čimer bi povzročilo negativne učinke na konkurenco.

19 Na drugi strani se je družba Carboni sklicevala na člen 1(2) Odločbe št. 1751/94 in člen 29(1), prvi pododstavek, uvodni del, Carinskega zakonika Skupnosti, v katerem je določeno, da je „carinska vrednost uvoženega blaga […] njegova transakcijska vrednost, to pomeni cena, ki je bila […] dejansko plačana“. Družba Carboni je na podlagi tega zaključila, da zato, ker ni določb, ki bi se nanašale na verodostojnost računa o prejetju, ki ga je izdala družba CMP, znesek, ki ga je plačala družba CMP, naj ne bi bil upošteven, ker so razliko v ceni med obema prodajama utemeljevali različni dejavniki, namreč plačilo za posredovanje, prevozni stroški in prevzem tveganj.

20 Po mnenju Ministero *ratio legis* protidampinške ureditve vodi do zaključka, da škoda, ki nastaja trgu Skupnosti, ne nastane samo, ko blago, ki se prodaja z izgubo, dejansko vstopi na carinsko območje Skupnosti, temveč tudi, ko subjekt Skupnosti prejme navedeno blago po ceni, ki je nižja od cene, ki jo morajo plačati drugi subjekti Skupnosti.

21 Corte suprema di cassazione sprašuje, ali lahko carinski organi kot osnovo za uporabo protidampinške dajatve upoštevajo vrednost, ki ustreza prodajni ceni, ki je bila za zadevno blago določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, ali z drugimi besedami, ali je odločilen trenutek trenutek zaključene prodaje za izvoz na carinsko območje Skupnosti, neodvisno od predložitve v carinjenje.

22 Corte suprema di cassazione namreč meni, da je treba ugotoviti, ali pravici subjekta, da za določanje carinske vrednosti izbere ceno, ki jo je plačal za zadevno blago med transakcijo, ki se je opravila pred transakcijo, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, ustreza enako pooblastilo carinskih organov.

23 Po ugotovitvi, da Sodišče o pravnem vprašanju, ki se zastavlja v okviru spora o glavni stvari, še ni odločalo, je Corte suprema di cassazione prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje :

„Ali se carinski organ za uporabo protidampinške dajatve, kot jo določa Odločba […] št. 67/94/ESPJ, glede na načela carinskega prava Skupnosti lahko sklicuje na prodajno ceno istega blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, če je kupec državljan Skupnosti oziroma je bila prodaja opravljena za uvoz v Skupnost?“

Vprašanje za predhodno odločanje

24 Z zastavljenim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94, upoštevna pravila carinskega prava Skupnosti carinskim organom dopuščajo ugotovitev carinske vrednosti na podlagi prodajne cene istega blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija.

25 Za odgovor na to vprašanje je najprej treba ugotoviti, ali se carinski organi za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z navedeno odločbo, na splošno lahko sklicujejo na prodajno ceno istega blaga, ki je bila določena predhodno, čeprav prijavljena

cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati. Če je odgovor nikalen, je treba nato preveriti, ali imajo carinski organi to možnost vsaj od primera do primera, kadar izpodbijajo verodostojnost cene, navedene v carinski deklaraciji.

Možnost carinskih organov, da se za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94, sklicujejo na predhodno prodajo, pri kateri prijavljena cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati.

26 Za odgovor na vprašanje, ali se lahko carinski organi za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94, sklicujejo na prodajno ceno zadevnega blaga, ki je bila določena predhodno, čeprav prijavljena cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati, je treba razložiti pojem „prijavljena carinska vrednost“ v smislu člena 1(2) Odločbe št. 67/94.

27 Najprej je treba pojasniti, da besede „prijavljena carinska vrednost“ pomenijo carinsko vrednost uvoženega blaga, kot je določena s carinskimi predpisi (glej po analogiji sodbo z dne 29. maja 1997 v zadevi ICT, C-93/96, Recueil, str. I-2881, točka 14). Ob upoštevanju časa nastanka dejstev v postopku v glavni stvari se je treba sklicevati na člen 29(1) Carinskega zakonika Skupnosti, ki te besede opredeljuje kot „transakcijsk[o] vrednost, to pomeni cen[o], ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali ki jo je treba plačati“, po potrebi po uskladitvi, opravljeni v skladu z drugimi upoštevnimi določbami Carinskega zakonika Skupnosti.

28 V navedenem členu 29(1) je določeno, da se carinska vrednost nanaša samo na blago, [ki je bilo prodano] za izvoz na carinsko območje Skupnosti. Iz tega izhaja, da je ob

prodaji treba izkazati, da bo blago s poreklom iz tretjih držav napoteno na carinsko območje Skupnosti (glede člena 3(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1224/80 z dne 28. maja 1980 o vrednotenju blaga za carinske namene, UL L 134, str. 1, glej po analogiji določbo, ki je v bistvu enaka členu 29(1) Carinskega zakonika Skupnosti, sodbo z dne 6. junija 1990 v zadevi Unifert, C-11/89, Recueil, str. I-2275, točka 11).

29 Glede na besedilo člena 147(1), prvi stavek, izvedbene uredbe dejstvo, da je blago, ki je predmet prodaje, prijavljeno za sprostitev v prosti promet, šteje za zadosten podatek, da je zgoraj navedeni pogoj izpolnjen. V drugem stavku navedenega člena 147(1) v različici, ki se je uporabljala v času nastanka dejstev postopka v glavni stvari, je bilo določeno, da to velja tudi pri zaporednih prodajah pred vrednotenjem.

30 Tako se ob zaporednih prodajah cene, ki ustrezajo prodajam, ki so bile opravljene za izvozom, vendar pred sprostitvijo v prosti promet v Skupnosti, lahko upoštevajo za določitev „transakcijske vrednosti“ v smislu člen 29(1) Carinskega zakonika Skupnosti (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Unifert, točka 13).

31 Iz tega sledi, da lahko ob zaporednih prodajah blaga za njegov uvoz na carinsko območje Skupnosti uvoznik prosto izbere med ceno, dogovorjeno za vsako od teh prodaj, ki jo bo uporabil kot osnovo za določitev carinske vrednosti zadevnega blaga, če lahko glede cene, ki jo je izbral, predloži vsa dokazila in dokumentacijo, ki jih potrebujejo carinski organi (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Unifert, točki 16 in 21).

32 Nato je treba za odgovor na vprašanje Corte suprema di cassazione, ali ima tudi carinska uprava možnost izbire, če uporabi predhodno prodajno ceno kot osnove za uporabo protidampinške dajatve – pri čemer izhajamo iz pojasnil glede pomena besed „carinska vrednost“, ki napotujejo na carinsko ureditev in tako uvozniku odpirajo to možnost izbire –, ugotoviti pomen dostavka „prijavljena“ v tej določbi.

33 Z dodano besedo „prijavljena“ je v členu Odločbe št. 67/94 izraženo, da osnova za uporabo protidampinške dajatve ni carinska vrednost kot taka, temveč carinska vrednost, ki jo je prijavil uvoznik. Iz navedene določbe torej izhaja, da cene prodaj, ki so se opravile pred prodajo, katere ceno je uvoznik uporabil za carinsko deklaracijo, ni mogoče upoštevati za uporabo protidampinške dajatve. Tako se zdi, da besedilo člena 1(2) Odločbe št. 67/94 nasprotuje temu, da bi carinski organi imeli možnost ceno prve prodaje izbrati kot osnovo carinske vrednosti za določitev protidampinške dajatve.

34 Vendar italijanska vlada zatrjuje, da so v postopku v glavni stvari carinski organi lahko določili carino na podlagi prodaje surovega železa, pridobljenega iz hematita, družbe OME-DTECH družbi CMP, ker je bila slednja subjekt Skupnosti. Na drugi strani Komisija sicer priznava, da besedilo Odločbe št. 67/94 ne daje možnosti za izračun spremenljive dajatve drugače kot na podlagi cene, ki se nanaša na zadnjo transakcijo, ki je bila prijavljena v carinski deklaraciji, vendar poudarja, da je mogoče cilj protidampinškega ukrepa, ki temelji na določitvi najnižje uvozne cene, zlahka obiti in da pri uporabi zadnje prodajne cene obstaja „določno trenje“ med ciljema carinske dajatve in spremenljivimi protidampinškimi dajatvami, ki temeljijo na najnižji uvozni ceni.

35 Glede tega je treba spomniti, da besedilo člena 1(2) Odločbe št. 67/94 izrecno in nedvoumno določa, da je referenčna točka za določitev protidampinške dajatve prijavljena carinska vrednost. Tako je treba najprej ugotoviti, ali so utemeljene trditve italijanske vlade in Komisije, in če je tako, ali vzbujajo dvom v rezultat, ki izhaja iz besedila člena 1(2) Odločbe št. 67/94.

36 Prvič, glede trditve italijanske vlade v zvezi z besedilom 1(2) Odločbe št. 1751/94 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve je treba pripomniti, da je v tej določbi namen besed „priznana carinska vrednost“ le poudariti, da ni treba, da bi bila cena, ki jo je navedel deklarant, osnova za določitev protidampinške dajatve.

37 V členu 29(1) Carinskega zakonika Skupnosti je namreč določeno, da se carinska vrednost, torej transakcijska vrednost, po potrebi uskladi v skladu s členoma 32 in 33 istega zakonika. Poleg tega so, kot na primer izhaja iz člena 29(1)(d) in (2) navedenega zakonika, carinski organi pooblaščeni preveriti ceno, ki jo navede deklarant, in jo zavrniti. Zato besedilo člena 1(2) Odločbe št. 1751/94 z ničimer ne vzbuja dvoma v rezultat, ki izhaja iz besedila člena 1(2) Odločbe št. 67/94.

38 Drugič, italijanska vlada zatrjuje, da je treba upoštevati cilje protidampinških predpisov in v ta namen upoštevati vse faze zaporedne prodaje, s čimer se izognemo preveč formalističnem pristopu. Pri zaporednih prodajah, katerih rezultat je spro-

stitev blaga v prosti promet, bi bilo treba različne prodaje, ki se opravijo za uvoz na carinsko območje Skupnosti, obravnavati kot predhodno fazo tega uvoza, tako da bi bil čas, ki bi ga bilo treba upoštevati za ugotovitev carinske vrednosti za uporabo protidampinške dajatve, nujno čas, v katerem bi subjekt Skupnosti prvič prejel blago, kar je čas vstopa tega blaga v „obtok Skupnosti“.

39 Kot je utemeljeno navedel generalni pravobranilec v točkah od 56 do 58 sklepnih predlogov, iz členov 1 in 2(1) osnovne odločbe izhaja, da je cilj protidampinških predpisov zaščita proti dampinškemu ali subvencioniranemu uvozu in da je protidampinško dajatev mogoče uporabiti za kakršen koli dampinški izdelek, katerega sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

40 Glede na te določbe uporaba protidampinškega ukrepa torej predvideva vnos blaga na trg Skupnosti, ki industriji Skupnosti povzroča škodo. Protidampinška pravila ne obravnavajo prodaje blaga – kot v obravnavanem primeru prve prodaje surovega železa, pridobljenega iz hematita, družbe OME-DTECH družbi CMP –, preden je dejansko izvoženo na carinsko območje Skupnosti in sproščeno v prosti promet v Skupnosti. Namen protidampinških dajatev je namreč nevtralizirati stopnjo dampinga, ki je rezultat razlike med ceno izvoza v Skupnost in normalno vrednostjo izdelka, ter s tem odstraniti škodljive učinke uvoza zadevnega blaga v Skupnost. Kot izhaja iz štiriinšestdesete in sedeminšestdesete uvodne izjave Odločbe št. 67/94, pomeni za surovo železo, pridobljeno iz hematita, najnižja cena 149 ECU na tono raven cene, v višini katere ta uvoz ne povzroča več škode industriji Skupnosti.

41 Tako cilj protidampinških predpisov načeloma ne zahteva naložitve protidampinške dajatve, določene na podlagi predhodne prodajne cene zadevnega blaga, če je bila cena, ki jo je deklarant dejansko plačal ali jo mora plačati, enaka ali višja od najnižje cene, predvidene s protidampinških ukrepom.

42 Vendar italijanska vlada – če navedemo še natančneje – meni, da iz cilja Odločbe št. 67/94 izhaja, da je pri zaporednih prodajah za uvoz na območje Skupnosti, katerega rezultat je sprostitev v prosti promet, prvo prejetje blaga s strani subjekta Skupnosti odločilno za uporabo protidampinške dajatve. Škoda tržišču Skupnosti namreč naj ne bi nastajala samo z dejansko sprostitvijo blaga, ki se prodaja pod stroškovno ceno, na carinsko območje Skupnosti, temveč tudi, kadar se da prednost gospodarskemu subjektu Skupnosti, ki blago prejme po nižji ceni, kot je cena, ki jo plačajo drugi gospodarski subjekti Skupnosti.

43 Ta utemeljitev predvideva, da je mogoče cilj, ki ga zasleduje Odločba št. 67/94, obiti z zaporednimi prodajami, čeprav je cena zadnje prodaje, v fazi katere je bilo blago sproščeno v prosti promet, kot je v postopku v glavni stvari, višja od najnižje uvozne cene.

44 Glede tega je treba pripomniti, da dejstvo, da se gospodarskemu subjektu Skupnosti lahko da prednost glede na ostale gospodarske subjekte Skupnosti s tem, da blago prejme po ceni, ki je nižja od cene, ki so jo plačali ti, ne posega v cilj Odločbe št. 67/94. Njen cilj namreč ni odvzeti morebitnih koristi uvoznikom, temveč kot izhaja iz štiriinšestdesete uvodne izjave navedene odločbe, izogniti se nastanku precejšnje škode industriji Skupnosti, torej proizvajalcem.

45 Tretjič in nazadnje italijanska vlada zatrjuje, čemur se pridružuje tudi Komisija, da je mogoče spremenljivo protidampinško dajatev, uvedeno v Odločbo št. 67/94, zlahka obiti, zlasti s tranverzalno nadomestitvijo cene, uporabljeno za druge proizvode, ali s prijavo umetno povišane cene.

46 V zvezi s tem je treba spomniti, da na podlagi člena 13(2) osnovne odločbe ukrepi, ki uvajajo protidampinško dajatev, navajajo zlasti znesek in vrsto uvedene dajatev ter določene druge podatke. Iz te določbe izhaja, da lahko institucije v mejah svoje diskrecijske pravice prosto izbirajo med različnimi vrstami dajatev (glej sodbo z dne 11. julija 1990 v združenih zadevah Neotype Techmashexport proti Komisiji in Svetu, C-305/86 in C-160/87, Recueil, str. I-2945, točka 58). Tako je za surovo železo, pridobljeno iz hematita, s poreklom iz držav, navedenih v Odločbi št. 67/94, Komisija imela možnost uvesti posebno dajatev, morda s spremenljivo dajatvijo, ki bi jo bilo težje obiti (glede Uredbe Sveta (EGS) št. 3068/92 z dne 23. oktobra 1992 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu kalijevega klorida s poreklom iz Belorusije, Rusije ali Ukrajine, UL L 308, str. 41, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 643/94 z dne 21. marca 1994, UL L 80, str. 1, glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. septembra 2000 v zadevi International Potash Company proti Svetu, T-87/98, Recueil, str. II-3179, točke od 43 do 48). Kot je navedeno v šestinšestdeseti uvodni izjavi Odločbe št. 67/94, se je Komisija s tem, da je odločala na podlagi diskrecijske pravice, odločila, da je v primeru, na katerega se nanaša ta odločba, „uvedba najnižje uvozne cene“ za dosego ciljev te odločbe „primernejša od katerega koli drugega ukrepa“.

47 Ker se lahko spremenljivo dajatev zlahka obide in ker se je taki praksi mogoče izogniti z uvedbo posebne dajatve ali kombinacije spremenljive in posebne dajatve, okoliščina,

da se je Komisija na podlagi Odločbe št. 67/94 kljub vsemu odločila za uporabo spremenljive dajatve, ne more utemeljiti tega, da splošno na škodo uvoznikov ni določila protidampinške dajatve na podlagi prijavljene carinske vrednosti, kot je določeno s to odločbo.

48 Glede na zgoraj navedeno trditve italijanske vlade in Komisije ne vzbujajo dvoma v rezultat, ki izrecno in nedvomno izhaja iz besedila člena 1(2) Odločbe št. 67/94 (glej po analogiji sodbo z dne 8. decembra 2005 v zadevi BCE proti Nemčiji, C-220/03, ZOdl., str. I-10595, točka 31).

49 V teh okoliščinah je treba zaključiti, da v skladu s členom 1(2) Odločbe št. 67/94 carinski organi carinske vrednosti za uporabo protidampinške dajatve, uvedene s to odločbo, ne morejo določiti na podlagi prodajne cene zadevnega blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, če prijavljena cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati.

Možnost carinskih organov, da se za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94, sklicujejo na predhodno prodajo, kadar izpodbijajo verodostojnost cene, navedene v carinski deklaraciji.

50 Za določitev, ali se carinski organi za uporabo protidampinške dajatve na podlagi Odločbe št. 67/94 lahko sklicujejo na prodajno ceno blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, kadar izpodbijajo verodostojnost cene, navedene v njej, je treba preskusiti upoštevne določbe izvedbene uredbe in člene od 29 do 31 Carinskega zakonika Skupnosti ter pri tem upoštevati posebnosti spremenljive protidampinške dajatve.

51 Glede tega je treba opozoriti, da se v skladu s členom 1(3) Odločbe št. 67/94 uporabijo veljavne določbe o carinskih dajatvah.

52 V zvezi s tem je treba poudariti, da je v členu 181a izvedbene uredbe, ki je bil uveden z Uredbo št. 3254/94, določeno, da carinskim organom, kadar utemeljeno dvomijo, da je prijavljena vrednost ves znesek, ki je plačan ali se plača, ni treba določati carinske vrednosti na osnovi metode transakcijske vrednosti in lahko zavrnejo prijavljeno ceno, če se ti dvomi nadaljujejo po morebitni zahtevi za predložitev vseh dodatnih informacij ali dokumentov in potem ko je bilo zadevni osebi primerno omogočeno, da se opredeli glede razlogov za te dvome.

53 Čeprav ta določba izvedbene uredbe ob prijavi blaga iz postopka v glavni stvari še ni veljala, pa glede na informacije, ki jih je predložila Komisija, določa ustaljeno carinsko prakso na mednarodni ravni in ravni Skupnosti, kot se je izvajala v času nastanka dejstev. Še več, v členu 29(2)(a) Carinskega zakonika Skupnosti so določene enake postopkovne zahteve za primere, v katerih imajo carinski organi razlog za mnenje, da je povezanost med kupcem in prodajalcem vplivala na ceno. Tako je treba zaključiti, da so postopkovne zahteve značilne za sistem vrednotenja.

54 Ob sklicevanju na člen 181a izvedbene uredbe in na zgoraj navedeno carinsko prakso Komisija meni, da so italijanski carinski organi smeli upoštevati prodajno ceno blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija.

55 Treba je spomniti, da je v členu 181a izvedbene uredbe določeno le, da carinskim organom „ni treba določati carinske vrednosti […] na osnovi metode transakcijske vrednosti“, ne določa pa, s katero vrednostjo je treba v takem primeru nadomestiti transakcijsko vrednost.

56 V skladu s členoma 30 in 31 Carinskega zakonika Skupnosti, ki se uporabljata za protidampinško dajatev, uvedeno s členom 1(3) Odločbe št. 67/94, je treba carinsko vrednost uvoženega blaga, če je ni mogoče določiti z uporabo člena 29 tega zakonika, najprej določiti z uporabo člena 30 in nato z uporabo navedenega člena 31.

57 Tako se zastavlja vprašanje, ali se lahko carinski organi, če med preiskavo iz člena 52 te sodbe ni mogoče določiti resnične transakcijske vrednosti, torej cene, ki je bila dejansko plačana ali jo je treba plačati za transakcijo, za katero je bila predložena carinska deklaracija, v skladu s členom 30 in 31 Carinskega zakonika Skupnosti sklicujejo na ceno predhodne prodaje.

58 Glede člena 30 Carinskega zakonika Skupnosti je treba spomniti, da je namen tega člena v bistvu določiti carinsko vrednost na podlagi cene, ki je običajna za zadevno blago. Posebnost primerov dampinga pa je v tem, da se blago na tržišče Skupnosti vnese po ceni, ki je nižja od običajne cene na tržišču. Poleg tega je posebnost spremenljive protidampinške dajatve v tem, da se ta dajatev izračuna na podlagi razlike med najnižjo uvozno ceno in ceno, ki je konkretno dogovorjena za zadevno blago. Zato carinske vrednosti, določene v skladu z navedenim členom 30 glede na ceno, ki se na splošno plača ali jo je treba plačati, ni mogoče upoštevati za uporabo protidampinške dajatve.

59 Na drugi strani je v členu 31(1) Carinskega zakonika Skupnosti določeno, da se v okoliščinah, ki jih podrobneje opredeljuje, carinska vrednost določi na podlagi razpoložljivih podatkov v Skupnosti z ustreznimi metodami, ki so v skladu z načeli ter s splošnimi določbami mednarodnih sporazumov in določb, ki jih našteva.

60 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz sodne prakse izhaja, da želi skupnostna ureditev o carinskem vrednotenju vzpostaviti pravičen, enoten in nevtralen sistem, ki izključuje uporabo arbitrarnih ali fiktivnih carinskih vrednosti (zgoraj navedena sodba Unifert, točka 35, sodbi z dne 19. oktobra 2000 v zadevi Sommer, C-15/99, Recueil, str. I-8989, točka 25, in z dne 16. novembra 2006 v zadevi Compaq Computer International Corporation, C-306/04, ZOdl., str. I-10991, točka 30), in da ta cilj ustreza zahtevam tržne prakse (sodba z dne 25. julija 1991 v zadevi Hepp, C-299/90, Recueil, str. I-4301, točka 13). V skladu s točko 2 pojasnjevalnih opomb na področju carinske vrednosti iz Priloge 23 k izvedbeni uredbi glede člena 31(1) Carinskega zakonika Skupnosti bi morale biti metode vrednotenja, ki se uporabljajo na podlagi člena 31(1), tiste, ki so določene v členih 29 in 30(2), vendar bi bila „azumna prožnost“ pri uporabi teh metod v skladu s cilji in z določbami člena 31(2) tega zakonika.

61 Ob upoštevanju potrebe po določitvi carinske vrednost za uporabo spremenljive protidampinške dajatve in „azumne prožnosti“, navedene v točki 2 navedenih pojasnjevalnih opomb, je treba priznati, da prodajna cena blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, lahko pomeni razpoložljiv podatek v Skupnosti, glede katerega člen 31(1) Carinskega zakonika Skupnosti

dopušča, da se ga upošteva kot osnovo za določanje carinske vrednosti. Ob upoštevanju posebnosti spremenljive protidampinške dajatve, ki je navedena v točki 58 te sodbe, pomeni namreč sklicevanje na to ceno sredstvo določanja navedene vrednosti, ki je hkrati „razumna“ v smislu člena 31(1) ter v skladu z načeli, s splošnimi določbami mednarodnih sporazumov in določbami, na katere se sklicuje člen 31(1).

62 Vendar ob uporabi člena 31(2)(b) Carinskega zakonika Skupnosti carinska vrednost, ki se določi v skladu z odstavkom 1 tega člena, ne more temeljiti na sistemu, po katerem se za carinske namene upošteva višja od dveh mogočih vrednosti. Prilagojeno okoliščinam, v katerih gre za spremenljivo protidampinško dajatev, ta določba izključuje sistem, ki predvideva upoštevanje nižje vrednosti. Poleg tega je s členom 31(2)(g) navedenega zakonika izključeno, da bi navedena carinska vrednost temeljila na poljubnih ali fiktivnih vrednostih.

63 Zato je treba pojasniti, da carinska vrednost, ki je upoštevna za določitev spremenljive protidampinške dajatve, ustreza ceni, ki je bila dogovorjena za zadnjo prodajo pred prodajo, za katero je bila predložena carinska deklaracija, in glede katere carinski organi ne bi imeli objektivnega razloga za dvom v njeno verodostojnost.

64 Glede na zgoraj navedeno je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da v skladu s členom 1(2) Odločbe št. 67/94 carinski organi carinske vrednosti za uporabo protidampinške dajatve, uvedene s to odločbo, ne morejo določiti na podlagi prodajne cene zadevnega blaga, ki je bila določena pred ceno, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, če prijavljena cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati. Kadar carinski organi utemeljeno dvomijo v resničnost prijavljene vrednosti in so njihovi dvomi potrjeni po morebitni zahtevi za predložitev vseh dodatnih informacij ali dokumentov ter potem ko je bilo zadevni osebi primerno omogočeno, da se opredeli glede razlogov za te dvome, ne da bi bilo dovoljeno določiti ceno, ki je bila dejansko plačana ali jo je treba plačati, lahko v skladu

s členom 31 Carinskega zakonika Skupnosti carinsko vrednost za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbi št. 67/94, izračunajo na podlagi cene, ki je bila za zadevno blago dogovorjena za zadnjo prodajo pred prodajo, za katero je bila predložena carinska deklaracija, in glede katere ne bi imeli objektivnega razloga za dvom v njeno resničnost.

Stroški

65 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

V skladu s členom 1(2) Odločbe Komisije št. 67/94/ESPJ z dne 12. januarja 1994 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz surovega železa, pridobljenega iz hematita, s poreklom iz Brazilije, Poljske, Rusije in Ukrajine v Skupnost carinski organi carinske vrednosti za uporabo protidampinške dajatve, uvedene s to odločbo, ne morejo določiti na podlagi cene ki je bila za zadevno blago določena za prodajo pred prodajo, na podlagi katere je bila predložena carinska deklaracija, če prijavljena cena ustreza ceni, ki jo je uvoznik dejansko plačal ali jo mora plačati.

Kadar carinski organi utemeljeno dvomijo v resničnost prijavljene vrednosti in so njihovi dvomi potrjeni po zahtevi za predložitev vseh dodatnih informacij ali dokumentov ter potem ko je bilo zadevni osebi primerno omogočeno, da se opredeli glede razlogov za te dvome, ne da bi bilo dovoljeno določiti ceno, ki je bila dejansko plačana ali jo je treba plačati, lahko v skladu s členom 31 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti carinsko vrednost za uporabo protidampinške dajatve, uvedene z Odločbo št. 67/94, izračunajo na podlagi cene, ki je bila za zadevno blago dogovorjena za zadnjo prodajo pred prodajo, za katero je bila predložena carinska deklaracija, in glede katere ne bi imeli objektivnega razloga za dvom v njeno resničnost.

Podpisi